

Gıybet Benim Şenliğimdir!

- İblis konuşmaya devam ediyordu: Yâ Muhammed! Bilmez misin ki, benim yetmiş bin çocuğum var. Bunların herbirinin vazifesi başkadır. Ayrıca herbirine yetmiş bin şeytan yardımcıdır. Bunların bir kısmını, âlimlerin yoldan çıkması için vazifelendirdim. Bir kısmını gençlere yolladım. Bazılarını ihtiyar kadınlara musallat ettim. Gençlerle aramızda hiçbir anlaşmazlık yoktur. Onlarla çok iyi geçiniriz. Çocuklar ise bizimkilerle istedikleri gibi oynarlar. Çocuklarımla bir kısmını abidlerin, bir kısmını da zahidlerin peşine gönderdim. Onlar, bunların yanına girer, hâlden hâle sokarlar. Bir tepeden diğerine dolaştırıp dururlar. O hâle gelirler ki, sebeplerden herhangi birine sövmeye başlarlar, işte böylece onları ihlassız hâle getiririm. Artık yaptıkları ibadeti ihlassız yaparlar da farkında bile olmazlar. Bilmez misin yâ Muhammed? Râhib Bersisa, Allah'a tam yetmiş yıl ihlas ile ibadet etti. Ona öyle ihsanlarda bulunuldu ki, her dua ettiği hasta, onun duası bereketiyle şifa buluyordu. Onun peşine takıldım, hiç bırakmadım. Zina etti, katil oldu. Sonunda da küfre girip kafir oldu.”

İblis, bundan sonra kötü huylar üzerinde durarak, bunların herbirinden nasıl istifade ettiğini anlattı.

YALAN YERE YEMİN GÖNLÜMÜN EĞLENCESİ

“Yâ Muhammed! Bilirsin ki, yalan bendendir ve ilk yalan söyleyen de benim. Kim yalan söylerse, o benim dostumdur. Kim yalan yere yemin ederse, o da benim sevgilimdir. Âdem’e ve Havva’ya yalan yere Allah adına yemin ettim, dedim ki:

“Muhakkak, ben size nasihat ediyorum.” Bunu yaparım, çünkü yalan yere yemin gönlümün eğlencesidir.

Gıybet ve koğuculuk, benim meyvelerim ve şenliğimdir.

NAMAZA DURANA BİNİR HİLE

Yâ Muhammed! Şimdi de namazını kılmayıp da tehir edenleri anlatayım. O, her ne zaman namaza kalkmak isterse tutar, ona vesvese veririm. Derim ki, henüz vakit var. Sen ise meşgulsün. Şimdilik işine bak, sonra kılarısın. Böylece o, vakti çıktıktan sonra namazını kılar. Bu sebepten, onun kıldığı namazı yüzüne atılır. Şayet o kimse beni mağlup ederse, ona insan şeytanlarından birini gönderirim. Böylece onu vaktinde namaz kılmaktan alıkoyarım. O, bunda da beni mağlup ederse, bu defa onun hesabını namazda görmeye bakarım. O namazda iken, “Sağa bak, sola bak” derim. O da bakar. Bakınca, onun yüzünü okşar, alnından öperim. Sonra ona; “Sen yaramaz bir iş yaptın” diyerek huzurunu bozarım. Şayet yine ona mağlup olursam, tek başına namaz kıldığı zaman yanına giderim. Ve, çabuk çabuk kılmasını emrederim. O da, namazını çabuk kılmaya başlar. Tıpkı horozun, gagasıyla yerden bir şeyler topladığı gibi. Bu işi ona yaptıramazsam, bu defa cemaatle namaz kılariken onun yanına varırım. Başına bir gem takar, başını imamdan evvel secdeden ve rükûdan kaldırıyorum. Yine imamdan evvel de secde ve rükû yaptırırım. O böyle yaptığı için, kıyamet günü Allah onun başını merkep başına çevirir. O kimse beni burada da mağlup ederse, ona namazda parmaklarını çıtlatmasını emrederim. Böylece o kimse, beni tespih edenlerden olur. Şayet bu işi ona namaz içinde yaptıramazsam, ona esneme veririm. Bu esneme esnasında elini ağzına kapamazsa, onun içine küçük bir şeytan girer. Onun dünya hırsını ve dünyaya olan bağlarını çoğaltır, işte bundan sonra o kimse, bize hep itaat edenlerden olur. Sözümü dinler, dediklerimi yapar.” (devam edecek)